

HET BOS VAN DE BLAUWE REIGERS

Dinsdag 6 april 10 u. Het sneeuwt. Eerst lange strepen die schuin wegschieten. Daarna dikke vlokken die dansend dwarrelen zoals sneeuwvlokken horen te doen. Mijn buurman belt op: hij heeft een jonge ree in zijn tuin gezien. Ze is over de draad gesprongen en moet nu bij ons terecht zijn gekomen. Het klopt: ik zie haar in de schapenwei. Ze loopt onrustig rond, verdwijnt in het bosje achteraan, keert weer. Ik bel naar het vogel- en dierenopvangcentrum, waar ik verneem dat ik niets kan doen. Reeën werden al eerder in deze regio gespot: soms in een kleine kudde, soms alleen. 'Uw ree redt het wel', zegt de vriendelijke stem. Ik hoop dat ze gelijk heeft.

Geen sneeuw meer. De lucht klaart uit, witte wolken op veel blauw en af en toe een bundel zon. Intens geschitter op de bloesems van de kerselaar. Bij de kikkerpoel staat een reiger, stokstijf als steeds. Het is een blij weerzien, voor mij dan toch.

Mijn eerste kennismaking met reigers dagtekent uit de jaren '40. Met de scouts gingen we op uitstap naar het Reigersbos in Berendrecht aan de Schelde. De enige reiger in mijn leven stond op een reeks Liebig-prentjes met afbeeldingen van de fabel De vos en de reiger van La Fontaine. En nu, zo had onze leidster ons opgewarmd, moesten we alleen maar de boerentram van Antwerpen naar Berendrecht nemen en een flink stuk stappen om bij échte reigers te belanden. Het was koud in de rammeltram. In die tijd liepen we er allemaal magertjes en te dun gekleed bij, stadskinderen getekend door de oorlog. Maar op de dag van de reigers, voelden we daar weinig van. En al helemaal niets meer toen we de blauwe reigers in levenden lijve mochten aanschouwen. Ze fladderden met tientallen boven en tussen de bomen. Ik kreeg die dag een portie verrukking mee die nog niet is opgebruikt.

Onlangs liet ze zich opnieuw voelen. Ik keek door het raam en stond oog in oog met een reiger. Ik hield mijn adem in, begreep niet wat hij zo dicht bij het huis kwam doen. Maar een mens hoeft niet alles te begrijpen. Ik probeerde hem uitnodigend aan te kijken, maar de reiger was minder op mij gesteld dan ik op hem. Hij plooid zijn vleugels open, kwam met een stevige snok los van de grond, wiekte weg terwijl hij zijn lange, dunne poten perfect onder zijn lichaam plooid: zoals een vliegtuig zijn landingsgestel intrekt bij het opstijgen.

De zon is weg, de lucht wordt donker en lost een vracht stofsneeuw die stilaan molliger wordt. Bij de voederplekjes proberen twee eksters met vereende krachten

een kraai te verjagen. Een grote bonte specht heeft zich vastgeklampt aan de silo met vetbollen en hakt erop los. Op de vensterbank vult 'onze' eekhoorn zijn buikje met pindanootjes.

Van de ree geen spoor meer. Zal ze de kudde weervinden?

Woensdag 7 april, 8 u. – *De wereld is wit wakker geworden. Boomtakken, bloesems, tulpen, paasbloemen: alles verscholen onder een blanke laag. Een fazant en twee patrijzen zoeken in een bruin-witte brei naar overschotjes van gisteren. Ik borstel de voederplekken schoon en strooi vers voeder. Op de radio worden ongevallen ten gevolge van gladheid gemeld. En de eerste verkeersdode. Een schaduw over de witte wereld. Een van de vele, helaas.*

Vrijdag 9 april, 9 u. – *Bestaat het Reigersbos nog? Wikipedia stelt me gerust. De vogels komen er ieder jaar broeden van januari tot mei. Maar hun aantal is sterk uitgedund. Toen ik daar rondliep was de broedkolonie de grootste van België: ze telde 355 nesten. Vandaag gaat het om enkele tientallen. Maar rond het bos ligt een oud poldergebied en binnenkort komt er nog meer natuur bij. We hebben nog tijd tot mei om de blauwe reigers te bezoeken. Wie gaat er mee?*

T.S.